

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: λόγω αργίας χάνεται ο πολύτιμος χρόνος που μας έδωσε ο Θεός για την αγαθοεργία

[gallery]

Μεγάλο Αποδειπνο με τον κανόνα του αγίου Ανδρέου Κρήτης τέλεσε στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας την Καθαρά Δευτέρα, στις 27 Φεβρουαρίου 2012, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της ανάγνωσης του κανόνα ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου αναλυτικά αναφέρθηκε στο πάθος της αρχίας, το οποίο μνημονεύεται το πρώτο στην γνωστή ευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου.

«Η αρχία είναι ένα πάθος, γι' αυτό παρακαλούμε τον Θεό να μας απαλλάξει από αυτό. Είναι κυρίως η παράβαση της θείας εντολής, διότι ο Κύριος κάλεσε στον κόσμο κάθε άνθρωπο για να εργάζεται, να δημιουργεί και να είναι συν-δημιουργός του Παντοδύναμου Θεού, του Πλάστη της Οικουμένης. Λέγοντας στον Αδάμ να εργάζεται τον Παράδεισο, ο Θεός του έδωσε με αυτό τον τρόπο και εντολή να εργάτης, να μεταμορφώνει δημιουργικά τον περιβέλλοντα κόσμο, τον οποίο έχει κληρονομήσει ο Αδάμ», είπε χαρακτηριστικά ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας.

Μετά από την αμαρτία των πρωτοπλάστων ο κόσμος έπαυσε να είναι παράδεισος, αλλά η εντολή να εργάζεται ο άνθρωπος έχει μείνει έως και σήμερα. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι άνθρωποι εργάζονται για να βγάζουν ψωμί και όχι μόνο, αλλά επειδή πρόκειται για την κλίση το ανθρώπου.

Για να αποφεύγει την αμαρτία της αργίας ο άνθρωπος πρέπει να ευχαριστιέται από την εργασία που κάνει. Η στάση μας απέναντι στην εργασία εν πολλοίς εξαρτάται από την έμπνευση: ακόμα και ένα μηχανικό έργο, που δε θέλει και πολύ δημιουργικότητα δύναται να εκληφθεί κανείς ως Θείο δώρο και να χρησιμοποιηθεί για την πνευματική προκοπή.

Εκτός από εργασία υπάρχει και ελεύθερος χρόνος. Ποιο όμως κίνδυνο ελλοχεύει ο ελεύθερος χρόνος; Πρέπει να έχουμε κατά νου μας ότι η ευχές, οι οποίες αναγινώσκονται κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, συντάχθηκαν από όσους έμειναν σε μοναστήρια και όχι στον κόσμο. Οι μοναχοί είχαν διακονήματα εκκλησιαστικά, γι' αυτό η λέξη «αργία» στα πλαίσια της μοναχικής βιοτής είχε

έναν συγκεκριμένο νόημα ως ελεύθερος χρόνος από τους κόπους, έξω από τα διακονήματα και προσευχές. Αυτά τα διαστήματα και έρχονταν οι πειρασμοί στον μοναχό. Οι πειρασμοί των μοναχών έχουν ως αφορμή την εσωτερική κατάσταση της ψυχής τους. Καμιά φορά συμβαίνει όταν τέλειωσαν οι ακολουθίες, τα διακονήματα, έκανε τον κανόνα του ο μοναχός, διαμορφώνεται ένας ελεύθερος χρόνος και αμέσως έρχεται ο διάβολος να τον πειράξει με την αργία, φιλαργυρία, περιεργεία ή τους σαρκικούς λογισμούς. Γι' αυτό λέει ένα αρχαίο γνωμικό «Ποτέ να μην αφήνεις τον μοναχό αργό». Πρέπει να εργάζεται μέρα νύχτα για να μην έχει ελεύθερο χρόνο να τον πλησιάζει ο διάβολος με πειρασμούς.

Εμείς τώρα ζούμε υπό τις άλλες συνθήκες σε ένα άλλο κόσμο γεμάτο από εσωτερικά γεγονότα και εντυπώσεις. Εξαιτίας αυτών των εξωτερικών λησμονούμε καμιά φορά και την εσωτερική μας ζωή. Ξεχνάμε επίσης ότι ένα μεγάλο μέρος των πειρασμών έχει σχέση με την εσωτερική μας κατάσταση, ακόμα και με την αργία.

Η αργία δεν είναι μια κατάσταση δημιουργική. Λόγω αργία χάνεται ο πολύτιμος χρόνος τον οποίο μας έδωσε ο Θεός για να κάνουμε ωφέλιμα και καλά έργα.

Αυτές τις ημέρες της μετανοίας, τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρκοστής πρέπει να ενθυμηθούμε τη ζωή μας, έστω τους τελευταίους μήνες και τελευταία χρόνια, και να υπολογίσουμε πόσες μέρες περάσαμε αποτελεσματικά και με όφελος είτε για τον εαυτό μας, είτε για τους άλλους, και πόσες μέρες χάσαμε, διότι δεν τις ωφεληθηκαμε καθώς πρέπει.

Ο άνθρωπος φυσικά κουράζεται και θέλει ξεκούραση. Άλλο όμως είναι η ξεκούραση, και άλλο η αργία. Ακόμα και ξεκουράζοντας η ψυχή μπορεί να γεμίσει προσευχή, διάβασμα πνευματικών βιβλίων κλπ. Η αργία όμως είναι μια κατάσταση που δεν καρποφορεί.

Κατά κανόνα καταρτίζουμε κάποιο πρόγραμμα για την επόμενη ημέρα, για το προσεχή μήνα και ακόμα για τα προσεχή χρόνια. Όμως καμιά φορά ξαφνικά προκύπτουν καταστάσεις οι οποίες καταστρέφουν το πρόγραμμά μας. Ο Θεός επιτρέπει μια αρρώστια και ίσως με αυτή θέλει να μας διδάξει κάτι, μήπως θέλει να μας δώσει έναν ελεύθερο χρόνο τον οποίο συνήθως δε διαθέτουμε. Ίσως ο Θεός επιτρέπει την αρρώστια για να μάθει ο άνθρωπος να προσεύχεται, να διαβάσει πνευματικά βιβλία, την Αγία Γραφή. Και έτσι ωφελείται μεγάλως χωρίς να εργάζεται σωματικά αλλά και μη πέφτοντας στην αργία.

Πολλά είναι κάποια απλά πράγματα στη ζωή μας από τα οποία μπορούμε να διδαχθούμε, όμως το πιο βασικό είναι να θυμόμαστε ότι ο χρόνος της ζωής μας είναι μετρημένος και κάθε στιγμή πρέπει να τη χρησιμοποιούμε προς την ωφέλειά μας, αλλιώς τη χάνουμε μια και διαπαντός.

Πρέπει να εκτιμούμε το χρόνο μας. Ποτέ δε μένουμε ακίνητοι. Ο χρόνος είναι σαν τις κυλιόμενες σκάλες που μας σέρνουν κάπου προς τα πάνω ή προς τα κάτω, οι σκάλες αυτές πάντα ευρίσκονται σε κίνηση. Πρέπει να καταλάβουμε ότι εάν δεν κινούμαστε προς τα πάνω, κατεβαίνουμε κάτω.

«Η περίοδος της Μεγάλης Τεσσαρακοστής δόθηκε στους πιστούς για να επανεξετάσουμε τη ζωή μας και να αναλογιστούμε τη χρήση χρόνου, ο οποίος μας δόθηκε από το Θεό ως δώρο, παρακαλώντας Αυτόν να μας απαλλάξει από το πνεύμα αργίας και να μάθουμε να χρησιμοποιούμε δυνατότητες που μας προσφέρει ο Κύριος. Η όντως μετάνοια συνίσταται στην επανεξέταση της καθολικής μας στάσεως απέναντι στη ζωή μας», είπε εν κατακλείδι ο Ιεράρχης.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54475/>